

(Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) oraz art. 2 punkt 4) lit. b) ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 45, poz. 352) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Rowery, wszelkie wózki o dwóch lub trzech kołach, poruszane siłą nóg oraz rowery z silnikami pomocniczymi o pojemności skokowej do 100 cm³ mogą być używane na drogach publicznych tylko po ich zarejestrowaniu.

(2) Rowerów i wózków, wymienionych w ust. (1), nie wolno używać do ruchu na drogach publicznych małoletnim do lat 12-tu.

(3) Rejestracja roweru następuje przy wykupieniu przez posiadacza roweru w zarządzie gminy miejskiej lub wiejskiej, właściwym ze względu na jego miejsce zamieszkania, tabliczki rowerowej.

(4) Zarządy gmin prowadzą księgę rejestracyjną rowerów, w której w odnośnych rubrykach zapisują datę wykupienia tabliczki, jej numer, imię i nazwisko posiadacza roweru, jego miejsce zamieszkania (ulicę i nr. domu), oraz wysokość pobranej opłaty, przewidzianej w § 3, względnie podstawę zwolnienia od tej opłaty.

§ 2. (1) Tabliczki rowerowe są ważne na okres rejestracyjny, obejmujący dwa lata kalendarzowe. Pierwszym okresem rejestracyjnym jest dwulecie, obejmujące lata kalendarzowe 1936 i 1937.

(2) Kształt, barwę i wymiary tabliczek rowerowych oraz treść napisu na nich ustala na każdy okres rejestracyjny Ministerstwo Komunikacji. Tabliczek rowerowych dostarczają zarządom gmin wojewódzkie władze administracji ogólnej za pośrednictwem powiatowych władz administracji ogólnej.

(3) Posiadacz roweru powinien przymocować wykupioną tabliczkę do roweru styku za siodełkiem, prostopadle do osi podłużnej roweru, w taki sposób, by była łatwo widoczna. Tabliczka powinna być utrzymywana w stanie, pozwalającym na łatwe jej odczytanie.

§ 3. (1) Wykupujący tabliczkę rowerową w pierwszym roku okresu rejestracyjnego uiszcza zarządowi gminy opłatę w kwocie 4 złotych; wykupujący tabliczkę w drugim roku okresu rejestracyjnego uiszcza opłatę w kwocie 3 złotych.

(2) Od opłat, wymienionych w ust. (1), zwolnieni są: funkcjonariusze służby drogowej na drogach publicznych, funkcjonariusze policji państwowej i straży granicznej oraz niżsi funkcjonariusze państwowi i samorządowi, jeżeli ich władza przełożona stwierdzi, że rowerów używają do celów służbowych.

(3) Z każdej z opłat, wymienionych w ust. (1), wpływa na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego 2 złote, reszta zaś na rzecz właściwej gminy.

(4) Kwoty, przypadające w myśl ust. (3) Państwowemu Funduszowi Drogowemu, powinny zarządy gmin wpłacać na początku każdego miesiąca za miesiąc ubiegły do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto Państwowego Funduszu Drogowego właściwego Urzędu Wojewódzkiego, a w mieście st. Warszawie — Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy rowerów, będących w posiadaniu oddziałów, instytucji i urzędów wojskowych.

§ 5. Winni przekroczenia przepisów rozporządzenia niniejszego będą karani w myśl postanowień ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656), w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 151).

§ 6. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1936 r.

(2) Karty rowerowe, wydane w roku 1935 i 1936, zachowują ważność do dnia 1 listopada 1936 r.

(3) Karty rowerowe, wydane w 1936 r., uprawniają do bezpłatnego otrzymania tabliczki rowerowej, ważnej na pierwszy okres rejestracyjny (§ 2 ust. (1)).

(4) Osobom, nieposiadającym kart rowerowych, wydanych w 1935 lub 1936 r., które zarejestrują rowery na podstawie niniejszego rozporządzenia przed dniem 15 września 1936 r., wydane zostaną przez Zarządy gmin tymczasowo zamiast tabliczek rowerowych zaświadczenia o rejestracji rowerów, uprawniające do używania rowerów na drogach publicznych do dnia 1 listopada 1936 r. Zaświadczenia te będą wymienione bezpłatnie do dnia 1 listopada 1936 r. przez Zarządy gmin na tabliczki rowerowe. Wzór zaświadczenia o rejestracji rowerów ustali Ministerstwo Komunikacji.

(5) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą: § 24 i § 27 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 611), rozporządzenie Ministrów: Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 maja 1925 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 397), oraz wszelkie rozporządzenia wojewódzkich władz administracji ogólnej, sprzeczne z rozporządzeniem niniejszym.

Minister Komunikacji: *Ulrych*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj-Składkowski*

313.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 26 maja 1936 r.

w sprawie ustalenia liczby i siedzib sędziów śledczych w okręgu Sądu Okręgowego w Siedlcach.

Na podstawie art. 5 § 1 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) zarządza co następuje:

§ 1. Liczbę sędziów śledczych w okręgu Sądu Okręgowego w Siedlcach oznacza się na czterech, z tego jeden z siedzibą w Siedlcach, jeden w Białej Podlaskiej, jeden w Garwolinie i jeden w Łukowie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1936 r.

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

314.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 kwietnia 1936 r.

w sprawie zgłoszenia przystąpienia Strefy Tangeru do Konwencji Związkowej Paryskiej z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej, przejrzanej ostatnio w Hadze dnia 6 listopada 1925 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, zgodnie z komunikatem Rządu Szwajcarskiego, że w wykonaniu art. 16 Konwencji Związkowej Paryskiej z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej, przejrzanej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 2, poz. 8), zostało zgłoszone Rządowi Szwajcarskiemu dnia 1-go lutego 1936 r. w imieniu Administracji Strefy Tangeru przystąpienie Strefy Tangeru do wyżej wymienionej Konwencji i że Rząd Szwajcarski podał to dnia 6 lutego 1936 r. do wiadomości państw, należących do Międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej.

Minister Spraw Zagranicznych: *J. Beck*

315.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 kwietnia 1936 r.

w sprawie zgłoszenia przystąpienia Strefy Tangeru do porozumienia madryckiego z dnia 14 kwietnia 1891 r. dotyczącego zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów, przejrzanego ostatnio w Hadze dnia 6 listopada 1925 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, zgodnie z komunikatem Rządu Szwajcarskiego z dnia 6 lutego 1936 r., że w myśl postanowień art. 5 porozumienia madryckiego z dnia 14 kwietnia 1891 r., dotyczącego zwalczania fałszywych oznaczeń pochodze-

nia towarów, przejrzanego w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 47, poz. 446) oraz w myśl postanowień art. 16 konwencji związkowej paryskiej z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej, przejrzanej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 2, poz. 8) zostało zgłoszone w imieniu administracji Strefy Tangeru przystąpienie Strefy Tangeru do wyżej wymienionego porozumienia.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

316.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 maj 1936 r.

w sprawie złożenia przez W. Brytanię, Meksyk i Turcję dokumentów ratyfikacyjnych Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej z dnia 9 grudnia 1932 r., rozciągnięcia tej konwencji na niektóre terytorja brytyjskie oraz przystąpienia Południowej Rodezji do powyższej konwencji.

Podaje się niniejszem do wiadomości, zgodnie z komunikatami Rządu Hiszpańskiego, że

I.

w wykonaniu postanowień art. 6 Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej, podpisanej w Madrycie dnia 9 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 6, poz. 33) zostały złożone Rządowi Hiszpańskiemu dokumenty ratyfikacyjne powyższej konwencji w imieniu Rządów niżej wymienionych państw w dniach następujących:

W. Brytanji w dniu 29 maja 1935 r., przyczem za i Irlandji
Północnej twierdzone zostały dn. 23 sierpnia 1935 r. umowy oznaczone cyframi rzymskimi w Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 43, poz. 293: II, III, IV, V, IV i VII,

Meksyku w dniu 19 października 1935 r., przyczem ratyfikacja ta obejmuje umowy Nr. II i III, a zatwierdzono umowy Nr. IV, V, VI i VII,

Turcji w dniu 1 listopada 1935 r., przyczem ratyfikacja ta obejmuje umowy Nr. II, III, IV, V, VI i VII.

II.

w wykonaniu postanowień art. 5 § 1 powyższej konwencji przyjęcie przez Rząd Brytyjski tej konwencji zostało rozciągnięte w dniu 23 sierpnia 1935 r. na: